

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע

י"ל ע"י מכון "מעדני אשר" בית שמש

פרשת בהר בחוקותי תשפ"ג

גליון תתקמ"ז (שנה כ')

האם מותר ללוות בריבית לצורך שבת?

איאתא בירושלמי ונפסק להלכה במג"א אר"ח סימן רמ"ב ס"ק ב', וכן במשנה ברורה שם דמותר ללוות בריבית לצורך סעודת שבת.

יש להקשות: איך מותר לעבור איסור תורה משום סעודת שבת שהוא רק דרבנן להרבה שיטות, וליכא למימר דמותר, משום דאתי עשה של עונג שבת ודוחה ללאו דריבית, משום דאינו בעידנא דהאיסור ריבית עובר מיד והמצוה מקיים רק אח"כ, ועוד הדמלוה נמי עובר איסור והוא אינו מקיים את העשה, כך הקשה הפרי מגדים אור"ח סימן רמ"ב.

ומתיר: דכונת הירושלמי בריבית באופן היתר, וכן כתב בספר תוספות שבת דמותר להלוות רק דרך היתר, וכן כתב במשנה ברורה, וכן בערוך השלחן.

יש להקשות: לשיטות דרק באופן היתר מותר ללוות לצורך שבת, א"כ מה עדיפא שבת מחול, הא בחול נמי מותר ללוות באופן היתר, כך מקשה במחזיק ברכה יור"ד סי' קס"ג.

ומתיר: דאפילו באופן היתר, ריבית הוא דבר קשה כמבואר בקדושין כ' מ"מ לצורך שבת מותר.

ובשו"ת ובהרת בחיים סובר סימן ס"ג וכן כתב בחבורו חכמת שלמה אור"ח סימן רמ"ב דריבית דרבנן מותר.

יש פוסקים: דסבירא להו דאפילו ריבית דאורייתא מותר להלות לצורך סעודת שבת, עיין במחזיק ברכה סימן רמ"ב ס"ק ו' שהביא כן בשם ספר משפטים סימן י"ד, ובמהר"ל סימן ל"ז.

יש להקשות: לשיטה שלצורך שבת מותר להלוות בריבית דאורייתא, א"כ מה פריך בגמ' סנהדרין כ"ה ע"א על הא דאמרין התם שב' עדים העידו על בר ביניתוס חד אמר שאני ראיתי שהלוה מעות בריבית, וחד אמר לי הלוה מעות בריבית, ופסל רבא את בר ביניתוס, מקשה בגמ' איך קיבל רבא את העד שאמר לי הלוה בריבית, והא רבא גופיה סבירא ליה דלוה בריבית פסול לעדות, ואם נאמר דלצורך שבת מותר אולי לוהה העד לצורך שבת שהמלוה פסול והלוה כשר, כך מקשה בשו"ת שואל ומשיב מ"ת ח"ב סו"ס י"ז, וכן בדעת תורה אר"ח סימן רמ"ב, וכן בשו"ת תשובה מאהבה ח"ג סימן שפ"ו, שו"ת באר יעקב אר"ח סימן רמ"ב, גליוני הש"ס סנהדרין כ"ה.

ותירץ: ע"פ מה דאמרין בגמ' סנהדרין כ"ז ע"ב בהני קברנים שחללו יו"ט כדאי להרויח כסף, שא"א לפסלם מעדות דסברי מצוה קעבדי, א"כ כאן נמי א"א שהיה לצורך סעודת שבת, משום דא"כ לא היה רבא פוסל לעדות את המלוה, דהוא סבר שהוא עושה מצוה שממציא מעות לצורך סעודת שבת.

ובזה מיושב: מה שהקשו על גמ' הנ"ל דילמא היה פקוח נפש ולכולי עלמא מותר, ולפי הנ"ל מתורץ עיין מרגלית הים סנהדרין כ"ה, ובכללא דריביתא סימן ק"ס ס"ק כ"ב.

מי שלוה מהשכן שלו עשר ביצים ומצא כמה מהם עם דם

האם מותר להחזיר לו עשר ביצים רגילות?

בפרשתו כ"ה ל"ז את כספך לא תתן בנשך וגו'.

יש לחקור מי שלוה מהשכן שלו עשר ביצים ומצא כמה מהם עם דם האם מותר להחזיר לו עשר ביצים רגילות או דילמא אסור דהויא חשש ריבית.

הנה בשו"ת שבט הלוי חלק י' סימן קל"ג נשאל באחד שלוה עשרה ביצים והיו איזה מהם עם טיפת דם האם מותר או מחויב להחזיר עשרה ביצים כשרים בלי ההכשל באיסור רבית או דילמא אסור מחשש ריבית.

ומסיק: ע"פ מה דקימ"ל חו"מ סי' רל"ב סי"ט המוכר ביצים לחבירו ונמצאו מזורות שאינם ראויים לאכילה הוי מקח טעות ומחזיר את הדמים, ועכשיו לא נהגו כן, ומנהג מבטל הלכה ע"כ, הכל מודים דזה מכירה ונתינה בטעות ומום כשאר מומין דמבטל מקח, אלא דביציים כיון שא"א לברר לעמוד על טיבם לפני המקח נעשה כמנהג שאין הלוקח יכול לבטל המקח, ומשמעות ההלכה אפילו כולם מזורות, ואינם ראויים לאכילה, ומכ"מ פשוט דגם לפי המנהג הנ"ל אמרינן כן רק שאינו יכול לבטל המקח הנעשה כבר, אבל פשוט מאד דאם עדין לא שילם לו ובינתיים נמצאו מזורות שאינו חייב לשלם לו.

א"כ ה"ה הדין בהלוואה בכהאי גוונא: אם נמצאו חלק מהם אינם ראויים לאכילה, שלא הלוה לו אלא הראויים לאכילה דפשוט דהמלוה אינו יכול לתבוע אותו גם על שאינם ראויים לאכילה, אלא אולי על מחיר מעט שראויים לדבק או איזה מלאכה וא"כ התוספת שמחזיר הלוה ודאי יש בו סרך איסור רבית, ומכ"מ פשוט דאין זה רק חשש רבית דרבנן כיון דלא קצץ, דגם אם קצץ אתו להחזיר עשרה ביצים כמו שהלוה ומן הדין צריך להחזיר לו רק שמנה והוא מחזיר עשרה אין זה קצץ, דדעת המלוה היו על ראויים לאכילה.

אבל הגאון רבי יעקב יצחק ניימאן זצ"ל אב"ד בעלזא במונטריאל מובא בספר ברכת שלמה על ריבית ע"מ תק"נ לירידי הגאון רבי שלמה בינעט שליט"א מו"צ בביהמ"ד בעלזא ירושלים כתב דאפשר דמותר ואין בזה איסור דשמא כיון שהיתה יכולה לבשלה, ועל ידי זה היתה מותרת לאכלה נמצא שקיבלה מהמלוה שלשה ביצים הראויים לאכילה, אבל יותר נראה דאפילו הכי שוה פחות מביצה ראויה לגמרי, ומכל מקום נראה דבנידון שכינים, הרי זו נכלל בהתירו של הרמ"א לענין סאה בסאה, דבשכינים שאין מקפידים התירו בכהאי גוונא כיון שאין הריבית ניכרת, והכי נמי בזה אין הריבית ניכרת כל כך וצ"ע.

ויש עוד סברא להתיר: שהרי אי אפשר לדעת לפני ההלוואה אם יהיה בהם דם, ואותו חשש שיהיה בהם דם שייך גם כשמחזיר הביצים.

גליון זה נודב ע"י ידידנו

הרב **שמואל קרעש** שליט"א

מנהל ת"ת שפע חיים צאנז בארא פארק

לעילוי נשמת אביו

ידידנו הרב **מנחם מנדל קרעש** ז"ל

נלב"ע כ' אייר האי שנת ת.נ.צ.ב.ה.

ברכת מזל טוב

לאחי הגאון רבי **יעשי שוורץ** שליט"א

רב בית המדרש המרכזי בעל שם טוב ביתר ומו"ס הנפלא משנת המשפט לרגל שמחת אירוסים בנו הבה"ח המופלג בתור"ש כמר **יחזקאל אהרן** נ"ו מבחירי ישיבת שטארביל עב"ג בת ידידנו הגאון **יחזקאל שרגא שניארוסן** שליט"א אלעד וברכת מזל טוב לסבים

הגאון המפורסם רבי **דב וייס** שליט"א נאב"ד קרית צאנז ירושלים - וראש ישיבת תורת חיים הגאון המפורסם רבי **יוסף משה שניארוסן** שליט"א ראש ישיבת טשעייבין הגאון המפורסם רבי **יצחק דוד הורביץ** שליט"א נאב"ד ראצפערט ברזיל שקיב אותי באופן מיוחד במסע הרבצת תורה ברזיל יהא רעוא שבוכות מעשיהם הכבירים של כל בעלי השמחה להרבות תורה בישראל יזכו לרוות נחת מכל יוצאי חלציהם ויצליחו בכל אשר יפנו

ברכת מזל טוב לידידנו

העומד לימין המערכת רבות בשנים

למען יצא דבר נאה ומתוקן

הרב **לוי ברנשטיין** שליט"א

קרית בעלזא בית שמש

לרגל שמחת אירוסים בתו במזו"ט עב"ג

הבה"ח כמר **חיים שלום בעק** נ"ו

מבחירי ישיבת בעלזא חיפה

בנו של ידידנו הרב **מרדכי אליקים** שליט"א

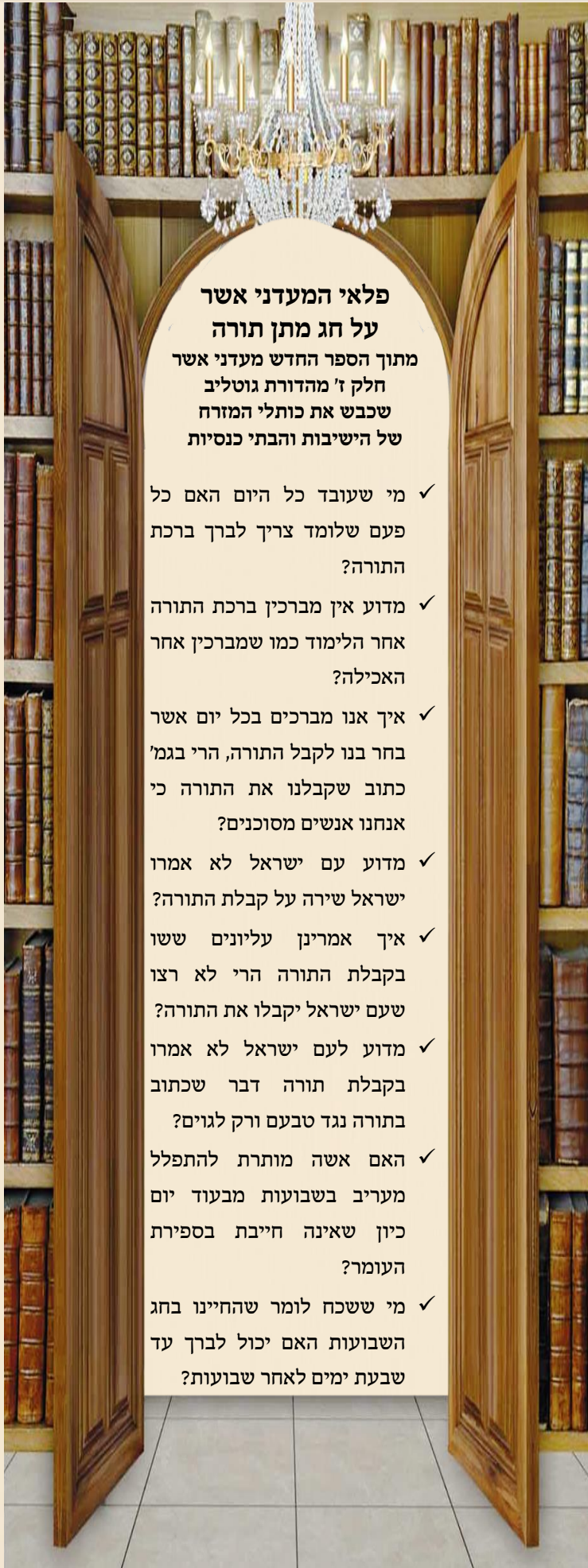
בית שמש

יהא רעוא שבזכות מעשיו הכבירים

יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

ויצליח בכל אשר יפנה

פלאי המעדני אשר על חג מתן תורה

מתוך הספר החדש מעדני אשר חלק ז' מהדורת גוטליב שכבש את כותלי המזרח של הישיבות והבתי כנסיות

- ✓ מי שעובד כל היום האם כל פעם שלומד צריך לברך ברכת התורה?
- ✓ מדוע אין מברכין ברכת התורה אחר הלימוד כמו שמברכין אחר האכילה?
- ✓ איך אנו מברכים בכל יום אשר בחר בנו לקבל התורה, הרי בגמ' כתוב שקבלנו את התורה כי אנחנו אנשים מסוכנים?
- ✓ מדוע עם ישראל לא אמרו ישראל שירה על קבלת התורה?
- ✓ איך אמרינן עלינו ששם בשם ישראל יקבלו את התורה?
- ✓ מדוע לעם ישראל לא אמרו בקבלת תורה דבר שכתוב בתורה נגד טבעם ורק לגוים?
- ✓ האם אשה מותרת להתפלל מעריב בשבועות מבעוד יום כיון שאינה חייבת בספירת העומר?
- ✓ מי ששכח לומר שהחיינו בחג השבועות האם יכול לברך עד שבעת ימים לאחר שבועות?

מחבר ספר שקבל הלואה מעשיר להדפיס הספר האם מותר לכתוב לו תודה בספר?

איתא בגמ' ב"מ ע"ה, וכן נפסק ב"יר"ד סימן ק"ס ס"ק י"א תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר מנין לנושה בחבירו מנה ואינו רגיל להקדים לו שלום, שאסור להקדים לו שלום, שנאמר נשך כל דבר, אפילו דיבור אסור.

נחלקו הפוסקים האם ריבית דברים אסור מן התורה או דילמא האיסור רק מדרבנן, והפסוק אסמכתא בעלמא

שיטת הר"ן כתובות מ"ו ע"א דריבית דברים אסור רק דרבנן, דכתב דריבית בקרקע ובפחות מפרוטה, אע"ג דמן התורה אין איסור, מ"מ מדרבנן אסור, דלא גרע מריבית דברים, משמע דסובר דריבית דברים היא דרבנן.

אבל שיטת הריב"ש סימן קמ"ו דריבית דברים אסור מן התורה, עיין בדרכי תשובה יר"ד סימן ק"ס ס"ק פ"א שהביא מחלוקת הנ"ל.

יש לחקור מחבר ספר שלקח הלואה להדפסת הספר האם מותר לכתוב תודה לעשיר שנתן לו את הלואה או דילמא אסור דהויה ריבית דברים.

ראשית דבר צריך לברר האם אמירת תודה היא בכלל ריבית דברים.

הנה במאירי ב"מ ע"ב ע"ב ד"ה יש ריבית בדברים כתב וכתבו מקצת מפרשים שלא יאמר לו הרינו מחזיק טובה לך על מה שהלוני דהויה ריבית דברים, ומ"מ יש מתירין בהחזקת טובה וברכה, והואיל והלה משיב כנגד דבריו הרי דיבור מבטל דיבור, חזינן דמביא מחלוקת בזה.

ובש"ע הרב יר"ד הלכות ריבית סימן ס"ט כתב וז"ל אפילו לדבר דבור טוב בשביל ההלואה אסור כגון להקדים לו שלום, ואין צריך לומר לקלוט בפניו או להודות להחזיק לו טובה או לברכו בפניו על שהלווהו שנאמר נשך כל דיבור.

וכן בערך שי יר"ד מ"ב ע"ב הלכות ריבית סימן ק"ס ס"ב ב"ה ריבית דברים תמה על מה שראה בספר שו"ת אמרי אש בפתח השער שהמדפיסים הזכירו שמות המלוים להם לצורך הדפוס ובירכו אותם, וכתב דשגגה הוא, דהויה ריבית דברים וכל שכן לדפוס לפרסם אותם ברבים, והא דכתב ברמ"א יר"ד סימן קע"ב שמותר להלות בריבית לצורך מצוה, היינו משום שלא יתבטל המצוה, אבל אחר ההלואה אסור.

ובשו"ת אגרות משה יר"ד חלק א' סימן פ' כתב שלשון תודה למלוים לצורך הדפסת הספר אסור לכתוב בספר כמו שאסור לומר בעל פה מדין ריבית דברים, אבל יכולים לכתוב בלשון הודאה שיתברך מן השמים, כי זה אמת שיתברך מן השמים בזכות מצותו הגדולה, ונמצא שהוא רק הודעה וסיפור דברים בעלמא שודאי מותר לספר איך שלוה מפלוני כסף אף אם יהיה למלוה מזה הנאה, לכן מותר לכתוב בספר בנוסח כזה ברכה נתונה מהשי"ת לפלוני הגומל חסד והלוה להדפסת הספר כך וכך.

וכן מרן החזון איש כתב שאמירת תודה אסור, מובא בארחות רבינו חלק ג' ע"מ צ"ד.

ובשו"ת מנחת שלמה סימן כ"ז כתב שתזכו למצוות אסור, אבל תודה מותר.

אבל לאחר זמן חזר בו: כשהראו לו שהש"ע הרב אסור, וסובר שאף תודה אסור לומר, מובא בספר דיני ריבית המצוים קו"א פרק כ' אות י"א.

ובשו"ת משנה שכיר יר"ד סימן קט"ו כתב סברא להתיר דכיון דלא אסרה תורה ריבית אלא מלוה למלוה, ומהאי טעמא דעת רש"י מובא ברמ"א יר"ד סימן ק"ס דריבית ע"י שליח מותר, וא"כ בריבית דברים נמי לא יגדל האיסור מריבית גופא שהוא דווקא מלוה למלוה, וא"כ כאן דלא אמר מידי רק מדפיסו על הנייר והויה הנייר כמו שליח דשרי.

ומביא שחכם אחד כתב לו ראייה להתיר: מהא דכתיב בפרשת כי תצא כ"ד י"ג השב תשיב לו את העביט וברכך ולך תהיה צדקה, וקשה איך מותר הלוה לברך את המלוה הא הויה ריבית דברים, אלא ע"כ כיון דהתורה זיכתה לכל מלוה ברכה, א"כ לא הויה כמי שנותן לו יותר, דדוקא בדברים שלא זיכתה התורה למלוה זה אסור.

ודוחה דאינו ראייה: וכי מברכו על המלוה שהלוה לו מקדם, והלא הברכה קאי על השבת המשכון שמשביב לו, וזהו על הטובה החדשה שעושה לו וזה ודאי מותר, עיין תוס' קדושין ח' ע"ב.

ובדרכי תשובה יר"ד סימן ק"ס ס"ק פ"ה כתב עוד היתר כיון דהפרסום יגרום לעוד מצוה שאנשים יתנו, הויה ריבית לצורך מצוה דמותר.

מי שלוה כסף מחבירו ואינו זוכר כמה לוח האם מספק מותר להחזיר יותר ממה שזוכר שלוה?

קימ"ל חו"מ סימן ע"ה מי שמספק כמה לוח מחבירו אינו חייב לשלם את הסכום שהוא מסופק אפילו לא לצאת ידי שמים, כיון שאין הלה טענו ברי, ויש אומרים כיון שהוא זוכר שלוה אינו יוצא ידי שמים עד שיתפטר עם המלוה במה שיוכל.

יש לחקור לשיטה דסבירא ליה דמי שהוא מסופק כמה לוח פטור מלשלם בכלל האם מי שלוה כסף מחבירו ואינו זוכר כמה הסכום ורוצה להחזיר מספק אע"פ שאינו חייב האם מותר מספק להחזיר יותר או דילמא אסור דספיקא דאורייתא לחומרא.

הנה הראב"ד בספרו תמים דעים סימן ס' כתב שכל היכא שרוצה לשלם כדי לצאת ידי שמים מספק אז ליכא איסור של ריבית, כיון שמשלמו מחמת לצאת הספק ולא משום איסור ריבית.

וכן כתב בשו"ח אבני נזר חו"מ סימן כ"ג, וכן כתב בתמים דעים להראב"ד סימן ס' נתינת רבית לא שייך כשנותן מחמת ספק דשמא חייב, ומטעם זה, כתב דיוכל לעשות פשרה בריבית.

משיב בהלכה

האם מותר לבטל שידוך ולבייש את הבת זוג

כשיש חשש שלא יוכל ללמוד בנחת?

בפרשתן כ"ה י"ז ולא תונו איש את עמיתו וגו'.

איתא בגמ' בבא מציעא נ"ח עמוד ב' אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי גדול אונאת דברים יותר מאונאת ממון, שזה נאמר בו ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת מאלהיך וכו'.

יש לחקור האם מותר לבטל שידוך ולבייש את הבת זוג כשיש חשש שלא יוכל ללמוד בנחת או דילמא אסור לבטל שידוך ולבייש כשיש חשש שלא יוכל ללמוד בנחת.

הנה בחפץ חיים על התורה החדש בפרשתן ע"מ ר"ח מביא מעשה נורא מה שעבר על רבינו החפץ חיים כשנהיה חתן ומזה נלמוד את חומר הדברים שלא לבייש את האחרים: דהנה החפץ חיים בנערותו התייתם מאביו, וכעבור שנים אחדות, נישאה אמו ליהודי פשוט מעיירה ראדן ועברה לגור בביתו, כעבור זמן כשהיה בן שש עשרה נסע רבינו לבקרה, ראהו אביו החורג לראשונה ונשא חן בעיניו, דרש מאשתו, אמא של החפץ חיים, שתאמר לרבינו לשאת את בתו בת העשרים ושש ואם לאו יגרשה, אמא של החפץ חיים אמר בדמעות לבנה מה בעלה מבקש, אך רבינו הגיב מה הרעש אני מוכן להתחתן איתה, כשחזר רבינו לוויילנה מקום לימודיו, סיפר לחברותא שהתארס, הלה שידע שהוצעו לרבינו שידוכים עתירי ממון, שאל מה הובטח לו, ונענה שכלום, משום שאביו החורג עני מרוד היה, התקומם הלה, בת עניים לקחת כמה זמן תוכל להישאר בלימוד, הלא תאלץ לצאת מיד ולחפש פרנסה, מה עשית מקח טעות הוא, נוכח רבינו שהלה צודק, ובחפזון החליט שקם וחוזר לראדן, **היהודיע על ביטול השידוך ולפיסה שתמחל לו**, כשהגיע לעיירה ראה קהל גאספים באמצע הרחוב הסתקן על מה המהומה, וראה יהודי שקיבל התקף מחלת הנפילה, והוא מפרכס בבגדיו בעפר הרחוב, והכל עומדים וצופים בחוסר אונים, כשחלף ההתקף קם ובגדיו מאובקים, מישהו הושיט לו כובעו שהתגלגל והתלכלך, ופניו סמוקות היו מבושה על שראהו בשעת ההתקף, אמר רבינו החפץ חיים לא לחינם הראוני אדם בשעת ביושו, כשאני הולך לבייש בת ישראל על לא עוול בכפה וחזר על עקבותיו, סוף דבר היתה אשתו עזר כנגדו ואיפשרה לו לשקוד על התורה ועבודת ה' כחפצו, והסתפקה במועט שבמועט, ואמר שחייב הוא לה כל התעלותו, מאמר זה מתוך דרשה בבית המדרש הגדול פינסק קרלין בירושלים ביום ל"ג בעומר למאות בחורים דחסידי פינסק קרלין בירושלים.

מה ההיתר לבייש את מי שטימא בשר פסח

הרי יש איסור לבייש אפילו עוברי עבירה?

איתא בגמ' סוטה ל"ב ע"ב אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי מפני מה תיקנו תפילה בלחש כדי שלא לבייש עוברי עבירה, שהרי לא חלק הכתוב מקום בין חטאת ועולה.

יש להקשות: מהא דאיתא במשנה פסחים פ"א ע"ב נטמא שלם או רובו שורפין אותו לפני הבירה, ומקשה בגמ' מאי טעמא, פירוש כי היכי דפסח נאכל בכל העיר כך שריפת פסולו בכל העיר, ומה צורך להביאו לפני הבירה, תוספות ר"ד אמר ר' יוסי בר חנינא כדי לביישן, הרי שיש ענין לבייש עוברי עבירה, כך מקשה בהגהות מהרש"ם פסחים פ"א ע"מ ב'.

איכא כמה תרוצים:

א. אולי יש לומר שהוא רק לזרוזי נפשיה שזיהרו מעתה, כך תירץ בהגהות המהרש"ם.
ב. חילול קדשים חמירא, כמו חטא של עבודה זרה דאמרו שם בסוטה דשרי לביישן, דאמרינן במשנה אבות פ"ג ג' משנה י"א דהמחלל את הקדשים אין לו חלק לעולם הבא, וניכסף כי הכי דלתכפר, וגם נותר מיחשב כפושע, כך תירץ בהגהות מהרש"ם.

מדור זה נודע תערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א - מנהטן

משיב בהלכה שיתן וידיעת ההלכה | כל ההלכות הם משו"ע ומשנה ברורה

א' 'דבר דבר, חידוד. ר' אהרון ור' חיים עשו שיפוץ, כל אחד בדירתו. כחודש אחרי הסתיימו השיפוצים נפגשו השנים בשבת וסיפרו אחד לשני את עלויות השיפוץ, איכותו וכד'. לר' אהרון היה מותר לספר את הנתונים לר' חיים, אך לר' חיים אסור, מדוע?

ב' שאלה התרת נדרים. ר' ראובן נדר באמצע השבוע שלא יאכל בשר במשך 40 יום. בליל שבת קודש כשראה את המטעמים שהכינה אשתו, התחרט על נדרו ורצה ללכת להתיר את נדרו בפני שלושה. שמעון בנו אמר לו שנדמה לו שבשבת מותר להתיר נדר רק למי שאסר על עצמו דבר שהוא חובה בשבת, כגון מי שנדר לא לאכול פת, אך מאחר שאין חובה לאכול בשר בשבת (יש מצוה אך אין חובה) אסור לו להתיר את הנדר בשבת. לוי בנו אמר לו שלדעתו מותר להתיר בשבת כל נדר שיש בו 'צורך לשבת'. מה הדין?

ג' שאלה - סתירת צמה. מעשה בב' אחיות שאחת התירה את קליעת צמתה באחד מימי השבוע (הסירה את הגומי המחזיק את קליעת השיער וסתרה את קליעת שיערה באצבעותיה), אמרה לה אחותה שבשבת אסור לעשות זכך כיון דדמי לסותר, שהרי בשבת אסור מדרבנן לקלוע צמות משום דדמי לבניין. אביהם ששמע את השיחה אמרה שאין הכרח שסתירת קליעת הצמה תהיה אסורה בשבת שהרי גיבון גבינה אסור משום דדמי לבונה ולא שמענו שחיתוך הגבינה יאסר משום דדמי לסותר. מה הדין?

ד' שאלה. בבית מלון אחד בשבת בבוקר ראה אחד מעובדי המטבח היהודים שהצלונט יש מקומות שלא מבושל כל צרכו, וראוי לאכילה ע"י הדחק, אמר לפועל לגוי שיגביר את הלהבה, ואכן כך עשה, וממילא המאכל היה יותר ראוי ומוכן, האם זה עכשיו מותר באכילה?

כללי המצוות בפרשה

ה' שאלה. האם יש הכ"ת שמותר ללוות בריבית לצורך מצוה?

ו' שאלה. אם יש שני אנשים ורק אחד יש לו אפשרות לקיים מצוה, למשל בכזית מצה, האם יש בזה סברא של חיך קודמין?

ז' חידה. באיזה קיום מצוה נאמר שהיא כ"כ חשובה, שאפילו שבמקרה רגיל לא כדאי להיות במקום מסויים לצורך מצוה כזו חז"ל אמרו שעדיף לעשות כן.

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב בהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזרה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח סיון תשפ"ג

